

Hubert Hutsebaut

Onze dorpsgenoot Hubert Hutsebaut klopte 45 jaar geleden niemand minder dan wereldkampioen Merckx en rasspurter Godefroot in de E3 – Harelbeke.

Hulde aan Hubert op de parochianenkoers 2016

Hoeveel Hulstenaren hebben niet in stilte, of net omgekeerd, heel uitgelaten genoten van de stijlvolle en zeer gemeende hulde aan Hubert Hutsebaut - en Christian Callens - op onze eerste, en hopelijk niet onze laatste parochianenkoers ter gelegenheid van Hulstekermis?

Hubert en Christian zagen er SUPER uit in hun retrotruien, die nu absoluut weer in de mode zijn.

"Ik kanne nog juste in mijne Goldorbaai, maar 'k magge der geen onderbaaike ondre aandoen, anders kank nie meer asemen" vertrouwde Hubert ons vlak voor de start nog toe.

Parochianenkoers 2016 - twee plaatselijke wielergoden van vroeger, met name Hubert Hutsebaut en Christian Callens. Zij worden geflankeerd door wielierliefhebbers Frank Maes (alias Ferdinand Bracke) en Dirk Verhelle (alias Arthur Decabooter).

Hoe langer geleden, hoe meer glans en uitstraling Huberts zege in de E3 van 1972 nog krijgt!

Kijk maar eens naar die machtige foto van Huberts overwinning...

Kijk maar eens naar de smoel van Merckx in zijn regenboogtrui...

Kijk maar eens naar de smoel van Godefroot, in zijn Peugeot-trui...

Gezichten die boekdelen spreken...beteuterd...verrast...ontgoocheld...gesjareld...geklopt...

Nen baai, nen broek, en ne velo.

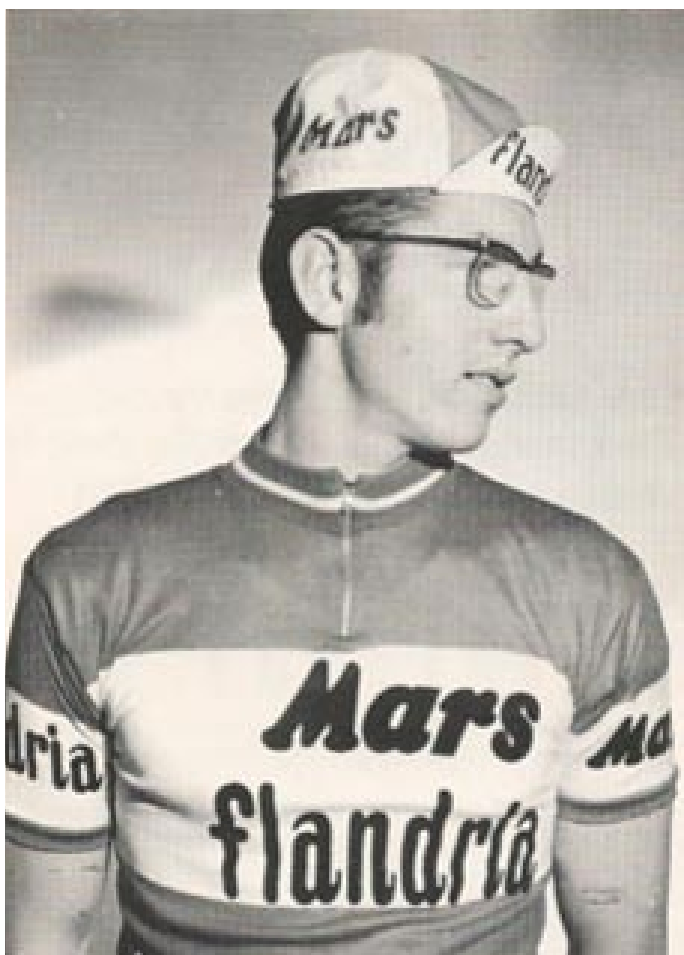
Hubert wordt geboren in Lendeledede in 1947. Hij wordt "beroepsrenner" eind 1968. Met opzet staat het woordje "beroepsrenner" hier tussen haakjes. Straks begrijp je waarom.

Wie met Hubert over koers praat, wordt direct en zonder omwegen met de neus op de feiten gedrukt. Het is niet allemaal goud wat blinkt, is het minste wat je van een aantal wilerpraktijken uit de tijd van toen kunt zeggen.

In 1968 wordt Hubert in een sponsorloze witte trui opgemerkt na een vijfde plaats in de profkoers van Vichte door Briek Schotte van het grote(?) Flandria. Hij krijgt een profcontract. En nu moet je heel goed luisteren: hij krijgt nen baai, nen broek en ne velo. Geen maandwedde.

In 1969 lukt Hubert, een eerste bescheiden zege in Gistel. Na Gistel krijgt hij van Flandria nu toch al 6000 frank per maand. Om u een idee te geven: voor hij koerste verdiende hij als gewone arbeider in een meubelfabriek in Izegem 14000 frank per maand.

Parijs - Roubaix

In 1970 rijdt Hubert Parijs-Roubaix voor Flandria. Hubert doet gedurende 180 km meer dan zijn werk voor kopman Godefroot, die de Helleklassieker dat jaar ook wint. Na pech, stapt Hubert in de bezemwagen, op zo'n 40 km van Roubaix. Hij mag echter niet delen in de winstpremie, wegens niet gearriveerd. Gaat dat hier zo, bij het grote Flandria?

Met dank aan Monseré

In een koers in Roeselare, eind 1970 vraagt Monseré aan Hubert om de sprint aan te trekken.

"Hoeveel krijg ik daarvoor?" vraagt Hubert.

"Heb je niet genoeg aan je maandwedde misschien?" vraagt Jempi.

Resultaat is dat Hubert einde seizoen de boeken mag toedoen bij Flandria.

"Dit is misschien mijn geluk geweest" zegt Hubert, "anders zou ik nooit de E3 gewonnen hebben omdat ik altijd moest knechten voor de verschillende kopmannen van Flandria."

Ronde van Spanje

Hubert verkast daarna voor 1500 frank per maand naar het Leuvense biermerk Goldor.

Firmin Verhelst, directeur sportif & Hubert Huisman
Sportdirekteur Firmin Verhelst & Hubert Huisman

GOLDOR

*la bière
des vrais connaisseurs*

*Het bier voor
echte kenners*

★ GOLDOR ★ GOLDOR ★ GOLDOR ★ GOLDOR

Naast het koersen wordt ook nog verwacht van Hubert dat hij een hoeveelheid bier aan de man brengt. Gelukkig, gelukkig kan hij daarvoor zijn supportersclub uit Lendeledede inschakelen, die leuren voor hem met het bier rond.

In 1971 wint Hubert een rit in de Ronde van Spanje, na een solo vlucht van maar liefst 120 km, met 9 minuten voorsprong. En dit ondanks een lekke band.

Goldor past na deze overwinning Huberts contract aan.

Ijsboerke en Bertin, twee nieuwe sponsors, komen Goldor op het einde van het seizoen versterken.

Winter 1971

Na zijn exploit in Spanje, besluit Hubert om tijdens de winter van '71-'72 eens alles op de koers te zetten. Voor het eerst gaat hij niet werken in de juteweaverij Combes in Lendeledede.

Hij let op zijn voeding, gaat lopen en doet krachttraining.

Hubert traint veel, misschien zelfs te veel.

"Ik moest alles op mijn ééntje uitzoeken, en betaalde daar soms een prijs voor, soms raakte ik oververmoeid."

Hubert aan het woord over de E3 - Harelbeke van 1972.

"In de eerste helft van de wedstrijd doe ik al wat knechtenwerk voor Georges Claes.

In de finale rijdt een groep voorop met daarbij Merckx, Verbeek, Godefroot. Maar ook mijn kopman Ronny Van De Vijver is mee. Mijn sportdirecteur vraagt mij om er naartoe te rijden, om Ronny te helpen. Van alle "Goldors" ben ik de enige die dit, zo diep in de koers nog kan.

De achtervolging duurt 13 km en is hels! Zeer, zeer hels!

Ik krijg Wilfried David mee in het wiel, maar "Davidje" kan niet overpakken en wordt, éénmaal in de kopgroep, weer gelost. Op de Tiegemberg gaat Godefroot weg en iedereen kijkt naar iedereen.

"Hubert, kun je er naartoe rijden?" vraagt Firmin Verhelst, mijn sportdirecteur.

"Waarom?" vraag ik.

"Ik kan toch niet winnen met Ronny" zegt hij.

"Ik spring naar Godefroot toe, maar krijg Merckx mee in mijn wiel, Eddy heeft de week voordien Milaan-San Remo gewonnen, hij is dus in supervorm, maar hij neemt bijna niet over, en telkens hij overneemt stopt het tempo. Eddy sleept. Ik voel dit overduidelijk.

We spreken geen woord. Ik doe tachtig procent van het werk en met een slepende Merckx in mijn wiel kom ik bij Godefroot. Ook Walter spreekt geen woord.

In de plaatselijke ronde komen we nog eens aan de brug. Vandaar is het nog een eindje tot aan de meet. Ik begin op een grote versnelling van ver te sprinten, ze komen bij mij, gaan over mij, denken dat ik stilval, maar ik zit nog in hun wiel. Ik laat mij wat afzakken, om mij vanuit de achtergrond op volle, volle kracht te kunnen lanceren. Ik flits erover, ze reageren te laat. Godefroot zit er al wat door en haakt af, Merckx kan mij niet meer remonteren en ik win afgetekend! Kijkt maar eens goed naar de foto!

Achteraf zoekt Godefroot Hubert op: "Ik heb vergeten te klappen met u, ge zijt pas laat bij ons gekomen en ik wist niet dat je nog zo sterk was, en zo veel over had."

Wellicht zat ook Merckx "in de slag", zoals dit in wielertermen heet, zegt Hubert, ik voelde dit overduidelijk onderweg, dat slepen van Eddy was niet normaal."

Elfstedenronde

Eén week na winst in de E3 prijs doet Hubert een nieuwe stunt. In Brugge wint hij de Elfstedenronde na een wegvergiftiging van bijna de hele kopgroep. We laten Hubert aan het woord: "Op een bepaald moment moeten de volgauto's afslaan, een aantal renners zitten er te dicht achter. Ik heb als eerste door dat die weg niet de juiste is. Aan de meet heb ik nog net genoeg voorsprong om alleen aan te komen."

Die tweede opeenvolgende zege lijkt zijn goeie vorm te bevestigen. Hubert trekt met verwachtingen naar de Ronde van Spanje, toen

nog in het voorjaar. Maar het loopt fout. Hubert heeft te kampen met een te lage bloeddruk en moet opgeven.

"Achteraf gezien, was ik eigenlijk constant overbelast. Van enige begeleiding was toen nog geen sprake. Ik moest er ook een heel jaar staan en dit kon mijn lichaam niet aan.

Op doktersadvies zet ik de koersfiets voor enkele maanden aan de kant. Pas in oktober krijg ik opnieuw groen licht. Intussen is mijn contract verlopen en heeft mijn ploeg mij al enkele maanden niet betaald. Tot op heden heb ik die centen nog steeds te goed."

Winter 1972

"In de winter van '72 biedt Ijsboerke mij nog een nieuw contract aan."

Ook Briek Schotte van het grote (?) Flandria komt nog eens op de proppen met een contract van 6000 frank per maand. "Als werkmens krijg ik 16.000 frank en ik blijf tenminste gezond," antwoordt ik Briek.

Hubert hangt zijn fiets aan de haak, uitgerekend in de winter na het seizoen met winst tegen Merckx en Godefroot in de E3 en na winst in de Elfstedenronde.

Hij gaat terug werken.

"Er zat zeker meer in mijn wielercarrière. Maar ik miste vooral goede begeleiding, ik moest alles zelf uitzoeken. Ik hoop dat de renners er vandaag beter voor staan dan ik toen. Je moet weten dat al die profcontractjes van toen, eigenlijk niet veel voorstelden, nu is dit toch allemaal veel beter geregeld naar RSZ en zo. De jaren dat ge koerst, tellen nu ook mee als effectief gewerkte jaren, wat wel belangrijk is éénmaal je de pensioenleeftijd nadert. In mijn tijd was dit nog niet zo, ik heb nog enkele jaren langer moeten werken dan iemand anders daardoor."

Tentoonstelling 60 keer E3

Foto Focus WTV

Op vrijdag 24 maart 2017 wordt de 60 ste editie van de E3 gereden. Naar aanleiding daarvan werd een boek uitgegeven en loopt er van 24 februari tot en met 23 april een tentoonstelling in het Peter Benoit Museum: E3 Harelbeke. Excentrieke klassieker. Komt zien, komt zien, komt zien!!!

Sportieve groeten,

Frank Maes - Stef Huysentruyt

Bronnen: Interview van Frank met Hubert en het boek:

E3 Harelbeke – excentrieke klassieker.